

Az Ősi-mezei fronton négy órától 3 óra 10 perc állás, 50 perc termelés

Elesen vág bele a téli estebe a gyár 9 órái jelző dudája. A falézeramben azonban már ott vannak a dolgozók, halkán beszélgetve várják a munkaelosztás kezdetét. Zúgódnak a bányászok, mert baj van az autóbuzsárral, most is a szokottnál később indul el a 10 óra 20 perckor érkezik ki az utolsó csoport az Ősi-úti aknához, pedig 10 órakor már a munkahelyen kellene a munkát kezdeni.

A NISZ fronton vagyunk, de nem megy a termelés, mert az ereszkén a ki- és beszállók közlének. Negyed tízknél indul meg a front, és ez rendszeres sáros, mint Horváth Zoltán szállítócsillás is mondja, ma pár hónapja került a bányához és megszerette a bányát, ezért érthetően bosszantja, hogy a bányajárók még később szállnak le a bányába, és ezzel is feltartják a szállítást.

Végre megindul a front, de alig 5 perc múlva megáll, nincs üres, 20 percig tartott, míg beért az üres csille a frontra, végre megindultunk, 10 percet ment most a kőparó, amikor újra megálltunk. Most a gumiszalag kapcsoló automatája romlott el, 30 perc állás következett, míg megjött a villanyszerelő és a frontszelével együtt megcsinálták. Újra megindítottuk a kőparót, 15 percet ment a láncc, végül dolgoztak a vájárók, azt hittük, hogy most hosszabb lélegzetű

lesz a termelés. De az öröm korai volt, mert a front alsó szárnyán lévő kőparó érintkezést kapott, le kellett vele állni, ez is 20 perc volt. Ezalatt az idő alatt pótlásokat raknak be a vájárók, újra 10 perc termelés következett, ezútszorra elfogyott az üres csille. Mi a baj, szaladunk megnézni, hát az ereszkében főtesszakadás történt, 10 percig tartott, amíg rendbehoztuk a pályát. Na, gondoltuk, most már ennyi akadály után simábban fog menni, de oszlódtunk 10 percet termeltünk újra, amikor meg kellett állnunk, mert az akna alatt a kanyarban a sín felszakadt, 20 percig tartott, amíg rendbehozták.

Hogy milyen hangulatot vált ki ez a sok akadály a vájáróknál, azt mondani sem kell, mert egész műszak alatt szidják a vezetőköt és sajnos nem jótalanul.

Közben tovább megy a termelés, most pár perc múlva gumiszalag szakadás végett állunk meg. A gumiszalag szerelő egész műszak alatt hallgatja a görgők menését, hallgatja, hogy zörög, de nem tesz a helyére pótlást, nem törődik vele hogy sok szén hull a szalag mellé. Ez is 15 percig tartott, amíg rendbehoztuk. Mondja is Szalai Ferenc sztahanovista vájár, hogy jó lenne, ha Kraut elvtárs éjjel lejönné a bányába, és személyesen győződne meg róla, hogy mi akadályoz

bennünket a termelésben, és nem pedig jelentésből olvasná, hogy rossz az ereszke, felszakad a sín.

Négy órakor jöttünk el a fronttól, két óra volt még hátra, főmentünk segíteni az akna alá, de ott is állandóan garambol volt. Miért nem teljesíti a mező vezetősége a bányászok kérését, miért nem hegesztet sándarabot egy vaslemezre, akkor még lehetne akadályozni a sín állandó felszakadását. Így nem lehet termelni, nem csoda, ha veszélyben van a Székvölgy első 10 napjának eredménye. A brigád az elmúlt hónapban 127 százalékra teljesítette a tervét, de ha nem kap segítséget, akkor ebben a hónapban lemarad. A gépezet nem váltanak a munkahelyen. Jellemző az Ősi-mezei „munkahelyi” váltásra, hogy a töltsők a fronton nem is ismerik egymást, egy sem szokta bevárni a másikat, ez pedig türelmetlen állapot.

Flég, ha összeritőnek annyit írunk, hogy a front egy fél műszakon négy órától 50 percet ment és 3 óra 10 percet állt.

Kraut elvtárs fordítson több gondot a bánya mezőjére, főleg az éjszakai műszakban, küszöbölje ki ezt a lehetetlen állapotot, segítse a fiatalokat ahhoz, hogy bebizonyítsák, mit tudnak, segítse az Ősi-mező termelését folyamatossá tenni.

Németh Imre.

A sztahanovista értekezlet sok jó tapasztalatot adott a vállalatvezetőségnek

Vasárnap délelőtt a Nagyüzemi Pártbizottság tanácstermében vállalatunk sztahanovistái értekezletre gyűltek össze. Értekezleten Kertai Sándor elvtárs, a Nagyüzemi Pártbizottság titkára tartott beszámolót. Hangsúlyozta a sztahanovisták részvételének szükségességét a termelésben, az új bányászok nevelésében.

A beszámolót követő vita során sztahanovista dolgozóink egész sor értékes javaslatot tettek. Fekete Ferenc sztahanovista vájár javasolta a vállalat vezetőségének, hogy rendszeresítsék munkamódszer átadót, aki az új dolgozókat bányamunkára be tanítaná.

Németh József sztahanovista vájár, a Ferenc-mező dolgozója a 48-as front faellátására tett javaslatot. A vágát átjavításával a fahordást meg lehet könnyíteni.

Surányi Ferenc sztahanovista vájár, az Ősi-mező dolgozója a gépészet felé vetett fel egy pár kérdést. Hiányolta, hogy a gépészet dolgozóinak száma nélkül szállnak le a bányába és ezért az üzemszabványok kijavítása hosszú ideig tart. Javasolta a gépészet felé, lássák el a dolgozókat kellő szerszámmal, ellenőrizzék a munkák elvégzésének idejét.

Bencsik György sztahanovista vájár, a MÁVAUT-járat rendszertelenségéről beszélt. Felkérte a Pártbizottságot, tegyenek határozott intézkedést a járatok rendszertelenségének megszüntetésére.

Sági Ferenc bányamester az Ernő-mezei alsópadi fejtések feltárását hangsúlyozta. Javaslatot tett a vállalat vezetősége felé, hogy az Ernő-mező északi részén három havi élettartamú frontot létesítsenek.

Buzási János bányamester a Ferenc-mező főereszkéjének megjavításáról beszélt. Elmondta, hogy a közelmúltban csak a teli oldalra raktak le új síneket. Javasolta, hogy a most érkezett sínekből cseréljék ki az ereszke üres oldalát is.

Az értekezleten Vas László elvtárs, a bánya főmérnöke is felszólalt és tájékoztatta a sztahanovistákat a bánya terveiről.

Kertai Elvtárs összefoglalójában választ adott a sztahanovisták

véltáknak. Igéretet tett, hogy a javaslatokat a vállalat vezetőségével megbeszélve megvalósítja.

Nem lenne helyes, ha a sztahanovista értekezletről szóló beszámolóban nem emlékeznénk meg az egyik legnagyobb hiányosságról, az üzemvezető mérnökök távollmaradásáról. A Cser-mezőt senki sem képviselte, sem Lavrencsik elvtárs, a mező üzemvezetője nem jelent meg az értekezleten, sem a helyettese. Ugyanígy Kraut elvtárs, az Ősi-mező üzemvezetője és helyettese sem jelennek meg. Valamint Szép elvtárs, a Műszaki Osztály vezetője is hiányzott.

Joggal kérdezzük ezektől az elvtársaktól, hogyan akarnak a bányamezőjünkben felvetődött hibákban segíteni, ha nem jelennek meg az értekezleten, ahol a dolgozók felvetik a hibákat. Hogyan akarják a tervet teljesíteni, ha nem hallgatják meg a sztahanovisták, az élenjáró dolgozók javaslatát, ha nem támaszkodnak a dolgozókra.

Súlyos hiba volt ez az üzemvezetők részéről. Az a javaslatunk az üzemvezető elvtársak felé, hogy a jövőben minden sztahanovista értekezleten feltétlenül jelenjenek meg, hiszen azok a tanácsok, amit a sztahanovisták nyújtanak, a mezők vezetőinek, a termelés hasznára válnak.

Képes külpolitikai beszámoló Koreából

Békeünnepek Koreában a koreai békeharcosok menetét lelkesen üdvözik a küldöttek.

Dolgozóink bírálják...

Cser-mező

Az elmúlt heti ujságban olvastuk, hogy a Cser-mező hátul kullog. Bármennyire is igaz ez, nekünk rosszul esik, nem hagyhatjuk szó nélkül. Eddig mindig mi voltunk az elsők, mi tehát az ok, hogy ennyire visszaesünk.

Mi magunk is hibásak vagyunk, de a felelősséget nem lehet teljes egészében a dolgozókra hárítani, mert csak olyan bányában lehet termelni, amely rendbe van tartva. Mi a decemberi hónapban egy vasárnap sem tudtunk fenntartást végezni, mert a vezetőség mindig termelést rendelt el. Tudjuk azt, hogy a szénre szükség van, de ahhoz, hogy a mindennapi tervünket teljesí-

teni tudjuk, fenntartási munkára van szükség.

Azt írja az ujság, hogy a bolc-nik kiesnek a láncokból, ez is igaz, azonban mit csináljon a szerelő, ha a raktárban nincs bolc-nit elzáró drót, s emiatt néha félórát is állunk.

Sokat segítene rajtunk a vezetőség, ha a részünkre tudna hosszúnyculú kapát adni, a fronton ez a számszám nagyon jól jönne, könnyebb vele dolgozni. Ha az üzemvezetőség és a vállalatvezetőség vasárnapi fenntartásokkal a segítségünkre lesz, újra az elsők közé emeljük a termelést.

Horváth József főknász

Ernő-mező

Az Ernő-mezőn dolgozom a fronton. Nálunk is, mint mindenütt vannak hiányosságok, de azért nem hiszem, hogy más frontokon is ilyen kis hibák miatt álljon a termelés.

A fronton egy rossz racsnit van, ha beteszünk egy vasat, nem tudjuk meghúzni, mert a racsnit rossz, igaz, hogy most már ez sincs meg, mert valaki elvesztette és jelenleg a front emelő nélkül van. Nagyon egyszerűen meg lehetne szüntetni ezt a hibát, a frontmestert kellene a racsnit felelőssé tenni, egyik frontmester átadná a másiknak, akkor nem kellene félórát várni.

Ugyanez a helyzet a fúróval, az már elérhetetlen álmoknak tűnik előttünk, hogy villanyfúrót kapjunk, de rendszerünk sincs. Ha nagynehezen előkerül valahonnan egy, az egész front vár rá, elképzelhető, hogy mikor jut végig a fronton a fúrás, azzal az egy szál fúróval.

Amint mondtam, ez nem nagy dolog, de nagyon tudja akadályozni a termelést. Kérem a mező üzemvezetőjét, Szőlősi elvtársat, hogy az említett hiányosságokat szüntesse meg. Mindnyájunknak közös érdeke ez.

Kovács József, vájár.

Ferenc-mező

Nem jól kezdődött az év első három napja a mi részünkre sem. Akadózott a termelés, sok volt az akadály. Ezek az akadályok azonban nem újak, lent a 94-es szinten, ahol dolgozom, a 70-es front töltőjénél több mint egy hónapja olyan talpázzadás van, hogy a síneket erősen fölnyomja és a sínelt elakad a töltőben. Állandóan emelgetjük a töltőt, pedig volna ennek egy egyszerű orvossága, le kellene

talpalt, a sint visszaállítani a helyére.

Ez a kis akadály nem olyan jelentéktelen, aminek először gondolni lehetne. 10 évi a harmadik szaknak körülbelül 100 csillével volt kevesebb a termelése, mert az emelgetéssel voltunk elfoglalva. Eppen ezért kérjük a mező vezetőit, hogy talpaltassák le a kérdéses helyet, könnyítsék meg ezzel a munkánkat.

Varga Lajos töltős

Gazdaság

Rólunk, kocsisokról kevés szó esik, pedig mi is egész nap dolgozunk, meghozzák hidegben. Megígérték, hogy kapunk melegsapkát, kesztyűt és meleg csizmát. De ez csak ígért maradt. Egész nap kocsin ülni, ebben a hidegben nem jó, fázik a

lábunk nagyon, kellene az ígért csizma.

Ez a meleg csizma különben járandóság is, jó lenne ha a gazdaság vezetője, Moczik elvtárs minél előbb kiadná a részünkre a járandóságot.

Fazekas István kocsis

Üzemélemezési Vállalat

Nemrégiben írtam egy levelet az ujságba, mely a Kossuth-utcai éttermmel foglalkozik. Úgy látom, hogy az Üzemélemezési Vállalat vezetősége nem olvas bányászújságot, mert csak ezzel tudom megmagyarázni, hogy az említett hibák továbbra is fennállnak.

A kávét, mint említettem a multkoriban, hidegen kapjuk, ez most is így van. A 12 csésze sem szaporodott meg, amihez mint a multkor mondtam, 250 étkező túl sok. Szó volt az ajtókilincsről, most is ácskapocs van az ajtókilincs helyett, úgy szokták le-

teszegetni reggelenként.

Megkérdeztem a kávé kímérőt, hogy miért hideg a kávé. Azt felelte, hogy nincs szén, hiába jelentik, sohasem kapnak. Most nem tudom, ki a hibás a szénhiányért, valószínű az üzemi konyha vezetősége, aki elengedi a dolgozók panaszait a füle mellett.

Szeretnénk, ha most már az Üzemélemezési Vállalat vezetősége felelnék nekünk arra, hogy mit tesz a hiányosságok megjavítására.

Patonai Józsefné.

Fúrógépet kérünk a tanműhelybe

A tanműhely megmagyobbításával a feladataink kibővülnek és mi ezeket a feladatokat csak úgy tudjuk megoldani, ha a nálunk fennálló hiányosságokat megszüntetik.

Mik azok a hiányosságok, amiről már nem először beszélünk? Nincs meg a munkánkhoz szükséges anyag, számszámihiány van, nincs fúrógépet, nincs közzörű kövünk. Van valamit furni kell, át kell járni a központi műhelybe, vagy ha számszámot kell kö-

szörülni, várni kell, míg ránk kerül a sor. Ez nagy munkakiétség jelent, nem beszélve arról, hogy mennyire elősegítené a munkánkat — a vállalat munkáját — egy gyalupad és egy esztergápad.

A tanműhely ifjú dolgozó nevében fordulok az illetékesekhez ezzel a kérelemmel, segítsen-k a nálunk lévő számszámihiányon, tegyék munkánkat könnyebbé.

Károlyi Ferenc vas- és fémipari tanuló